

הלבנות סנהדרין פרק יח

א. אלו הן הלוקין: כל העובר על לא תעשה שחיבין עליו כרת, ואין בו מיתת בית דין כגון אוכל חלב, ודם, וחמץ בפסח; וכן כל העובר על לא תעשה שחיבין עליו מיתה בידי שמים כגון אוכל טבל, וכוהן טמא שאכל תרומה טהורה; וכן כל העובר על לאו שיש בו מעשה כגון אוכל בשר בחלב, או לובש שעטנז. אבל לאו שאין בו מעשה כגון הולך רכיל, ונוקם, ונוטר, ונושא שמע שוא אינו לוקה.

ב. כל לאו שאין בו מעשה, אין לוקין עליו חוץ מנשבע, וממיר, ומקלל את חברו בשם. וכל לאו שנתן לאזהרת מיתת בית דין כגון "לא תנאף" (שמות כ, יב; דברים ה, טז), "לא תעשה מלאכה ביום השבת" (ראה שמות לא, יד-טו) אין לוקין עליו. וכל לאו שנתן לתשלומין כגון "לא תגזל" (ויקרא יט, יג), "לא תגנב" (שמות כ, יב; דברים ה, טז; וראה ויקרא יט, יא) אין לוקין עליו.

ג. וכל לאו שנתק לעשה כגון "לא-תקח האם, על-הבנים" (דברים כב, ו), "לא תכלה פאת שדך" (ויקרא יט, ט; ויקרא כג, כב) אין לוקין עליו, אלא אם כן לא קים עשה שבה. וכל לאו שבכללות, אין לוקין עליו. ושאר כל לאוין שבתורה, לוקין עליהן.

ד. איזה הוא לאו שבכללות: זה לאו אחד שכולל ענינים הרבה, כגון "לא תאכלו, על-הדם" (ויקרא יט, כו). וכן אם נאמר לא תעשה דבר פלוני ופלוני ופלוני הואיל ולא יחד לאו לכל אחד ואחד מהן, אין לוקין על כל אחד ואחד, אלא אם כן חלק אותן בלאוין אחרים, או נאמר מפי השמועה שנתחלקו.

ה. פיצד: כגון זה שנאמר "אל-תאכלו ממנו נא, ובשל מבשל" (שמות יב, ט) אינו לוקה על הנא ועל המבשל שתים, אלא אחד; ובחדש הוא אומר "ולחם וקלי וקרמל לא תאכלו" (ויקרא כג, יד), וחיב על שלשתן שלוש מלקיות. מפי השמועה למדו, שזה לחלק וזה אינו לחלק.

ו. הרי נאמר "לא-ימצא בך, מעביר בנו-ובתו באש, קסם קסמים, מעונן ומנחש ומכשף" (דברים יח, י): אף על פי שכלל כל הענינים האלו בלאו אחד, הרי חלק אותן בלאוין אחרים ואמר "לא תנחשו, ולא תעוננו" (ויקרא יט, כו) מלמד שכל אחד מהן בלאו בפני עצמו. וכן כל פיוצא בזה.

ז. מי שלקה בבית דין על אסור כרת, ולקה פעם שנייה על אותו כרת עצמו כגון שאכל חלב ולקה עליו, ואכל חלב פעם שנייה ולקה עליו אם אכל פעם שלישית, אין מלקין אותו: אלא מכניסין אותו לכיפה, והוא מקום צר כפי קומתו ואינו יכול לשכב בו, ונותנין לו לחם צר ומים לחץ, עד שיצרו מעיו ויחלה; ואחר כך מאכילין אותו שעורים, עד שפרסו נבקעת.

ח. מי שעבר על אסור כרת או מיתת בית דין, והתרו בו, והרפין בראשו, או שתק ולא קבל עליו ההתראה אין הורגין אותו כמו שבארנו, ואין מלקין אותו. חזר ועשה כן, והתרו בו והרפין בראשו או שתק כך אין ממיתין אותו, ואין מלקין אותו.

ט. חזר פעם שלישית ועבר, והתרו בו אף על פי שהרפין בראשו, או שתק כונסין אותו לכיפה, עד שימות. וכל אלו שלא קבלו עליהן ההתראה מפין אותן מפת מרדות, הואיל וחסאו

מִכָּל מָקוֹם : אִפְלוּ עַל אִסּוּר שְׁלֹדְבָרֵי סוּפְרִים, מִפִּינְ אוֹתָן מִכַּת
מִרְדּוֹת.

י. הַגּוֹנֵב כָּלִי שֶׁרַת מִן הַמִּקְדָּשׁ, וְהַמִּקְלָל בְּקֶסֶם, וְהַבּוֹעֵל אֶרְמִית
אֵין בֵּית דִּין נִזְקָקִין לָהֶן, אֲלֹא הַקִּנְאִין פּוֹגְעִין בָּהֶן ; וְכָל הַהוֹרָגֵן,
זָכָה.

יא. וְכֵן כּוֹהֵן שֶׁשָּׁמַשׁ בְּטִמְאַה, לֹא הָיוּ אֲחֵיו הַכּוֹהֲנִים מְבִיאִין
אוֹתוֹ לְבֵית דִּין ; אֲלֹא פָּרַחֵי כְּהֵנָה מוֹצִיאִין אוֹתוֹ חוּץ לְעִזָּרָה,
וּמוֹצִיאִין אֶת מוֹחוֹ בַּגְּזָרִין.

יב. גְּזֵרַת הַפְּתוּב הִיא שְׂאִין מִמִּיתִין בֵּית דִּין, וְלֹא מִלְּקִין אֶת
הָאָדָם, בְּהוֹדֵית פִּיו, אֲלֹא עַל פִּי שְׁנֵי עֵדִים. וְזֶה שֶׁהָרֵג יְהוֹשׁוּעַ
עָכָן וְדוֹיד לָגַר עַמְלָקִי, בְּהוֹדֵית פִּיהֶם הוֹרָאת שְׁעָה הִיָּתָה, אוֹ
דִּין מַלְכוּת הִיָּה.

יג. אָבֵל הַסִּנְהֶדְרִין אֵין מִמִּיתִין וְלֹא מִלְּקִין, הַמוֹדָה בַּעֲבֵרָה,
שָׁמָּה נִטְרָפָה דַּעְתּוֹ בְּדָבָר זֶה, שָׁמָּה מִן הָעַמְּלִין מָרִי נֶפֶשׁ
הַמַּחֲפִים לַמּוֹת : שֶׁהֵן תָּמִיד תּוֹקְעִין הַחֲרָבוֹת בְּבִטָּנָם, וּמְשַׁלִּיכִין
עַצְמָן מֵעַל הַגָּגוֹת ; כֹּךְ זֶה יָבוֹא וַיֹּאמֶר דָּבָר שְׁלֹא עָשָׂה, כִּדִּי
שִׁיְהָרֵג. וְכָלְלוּ שְׁלֹדְבָר, גְּזֵרַת מֶלֶךְ הִיא.